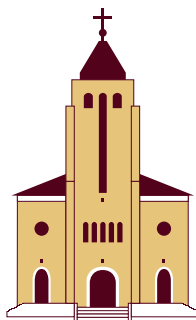


MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretlepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2019/4. SZÁM • SZEPTEMBER 1.



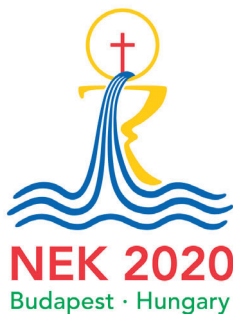
VENI SANCTE SPIRITUS 2019

Templomunk 80. jubileumának éve a lelki aratás esztendeje volt. Odaadóan imádkoztunk azért, hogy a Szentlélek az Igazság felé vezesse plébániánk tagjait. Ezért aztán velünk volt a Szentlélek ereje, és így gyermekek kapták meg Jézus Krisztust az Oltáriszentség formájában, sok fiatal pedig a bérmlás szentségében részesült; a legkisebbek a keresztséget kapták meg, fiatal párok pedig a házasság szentségével áldották meg kapcsolatukat. Erre gondolok akkor, amikor lelki aratásról beszélek. Ebben a lelki betakarításban mindannyian aratómunkásként dolgoztunk. Egy közösség tagjaiként működtünk együtt; együtt küzdöttünk; együtt örültünk és ünnepeltünk; saját, egyéni érdekünket a háttérbe szorítottuk, és a közösségünk ügyéért dolgoztunk. Egy család tagjainak éreztük magunkat. Minden érdem a Szentléleké, aki eddig is erősített bennünket, és továbbra is erőt áraszt ránk. Katolikus papként alázattal adok hálát Istennek azért a csodáért, amit ebben a közösségben tett.

Az évforduló évének lezárásával együtt a nyári szünet is befejeződik, és ismét kérhetjük a Szentlelket, hogy vezessen minket az Igazságra, a sötétségből a világosságra, a halálból az életre. A gyerekek és a tanárok újból visszatérnek az iskolába, mások pedig a munkájukhoz. Azt kívánom, hogy mindenki egész éven át megtapasztalhassa a Szentlélek erejét. Erősítsen meg minket a Szentlélek tudással és bölcsességgel, hogy felismerjük, és amellett döntsünk, ami számunkra jó, Istennek pedig tetsző.

A küzdelmek, a fájdalom és a szenvedés életünk részét képezik; ezek a sikerre és a győzelemre vezető lépcsőfokok. Legyünk körültekintők, hogy ennek a világnak a gonosz lelkei ne tudjanak hatalmukba keríteni és irányítani minket, hanem kérjük folyamatosan a Szentlélek erejét, aki hosszú távon meg tudja adni nekünk azt a belső békét, amelyre a lelkünk vágyakozik. Továbbra is imádkozzuk: *Jöjj, Szentlélek! Veni Sancte Spiritus.*

Fr. Mahimai Raj Anthony



MIT KELL TUDNI RÓLA?

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Immár alig több mint egy év választ csak el bennünket 2020. szeptember 13-ától, azaz az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitó szentmiséjétől. (2. rész)

1881-ben Lille-ben tartották meg az első nemzetközi eucharisztikus kongresszust, majd azt követően a továbbiakat jobbra Franciaországban vagy francia nyelvterületen tartották. A nyolcadik, 1893-as jeruzsálemi kongresszus számított áttörésnek, egyrészt, mert az Oszmán Birodalomban rendezték, másrészt itt képviseltette magát először a pápa követével *Benoît-Marie Langenieux* bíboros személyében.

A következő időszakban az alábbi időpontokban és városokban kerültek megrendezésre eucharisztikus kongresszusok:

- 1912 – Bécs
- 1913 – Málta
- 1914 – Lourdes

Az első világháború és az azt követő feszült nemzetközi helyzet miatt a következő kongresszust csak 1922-ben tartották meg.

- 1922 – Róma
- 1926 – Chicago
- 1928 – Sydney
- 1930 – Karthágó
- 1932 – Dublin
- 1934 – Buenos Aires
- 1937 – Manila (Fülöp-szigetek)

1938 – Budapest
A második világháború idején is szünetelt a kongresszus, majd 1952-ben került újra megrendezésre.

- 1952 – Barcelona
- 1955 – Rio de Janeiro
- 1960 – München
- 1964 – Bombay (India)
- 1968 – Bogotá
- 1973 – Melbourne
- 1976 – Philadelphia
- 1981 – Lourdes
- 1985 – Nairobi
- 1989 – Szöul
- 1993 – Sevilla
- 1997 – Wrocław
- 2000 – Róma
- 2004 – Guadalajara (Mexikó)
- 2008 – Québec
- 2012 – Dublin
- 2016 – Cebu (Fülöp-szigetek)

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus célja, hogy elmélyítse és tudatosítsa bennünk, hogy egyházunk életének forrása és csúcsa az eucharisztia. Az eucharisztia „életforrás”, a szervezett kongresszus pedig minket, katolikus híveket hivatott megerősíteni hitünkben, tudásunkban, hogy hitvalló keresztényekként éljük életünket, és megújult missziós lelkülettel adjuk tovább az örömhírt a világnak. Ezzel is kivehetjük részünket Európa újraevangelizálásából.

D-P. Cs.

SZEPTEMBER

Szeptember hagyományos magyar neve *Szent Mihály hava*. A hónap jeles szentje **Genovai Szent Katalin** özvegy. Katalin 1447 tavaszán született Genovában. Apja Nápoly alkirálya volt, de a kislány születése előtt meghalt, ezért anyja nevelte fel őt és négy testvérét. Élete a liguri köztársaság nehéz

időszakára esett, háborúk, családi viszályok, járványok pusztítottak. Családi és politikai okokból tizenhat évesen férjhez adták Giuliano Adornóhoz, aki akkor a Scio-sziget kormányzója volt. Katalin külső szépségéhez gazdag lelki szépség is társult. Tizenkét éves korától az imádságnak szentelte magát, s a szenvedő Krisztus iránti szeretet és részvétel mindinkább megragadta.

Házassága okán segített Krisztusnak a kereszthordozásban. Férje igen nehéz természetű ember volt, „aki miatt annyit szenvedett, hogy alig bírta elviselni az életet”.

Giuliano elhanyagolta, ezért házasságának első öt évében bezárkózott, de belső világában sem találta meg a békét. Egészen kétségbeesett már, amikor a bencések patrónusához, Szent Benedekhez fordult segítségért. Nővére tanácsára elment a Madonna delle Grazie kolostorba a nővérek gyónatójához. A gyónatófülkében váratlanul „végtelen istenszeretet” ragadta meg „kicsinységének, hibáinak és Isten jóságának belső szemlélésével”. Az élmény átforgalmazta

a lelkét: „*Soha többé a világot, soha többé a bűnt!*” Néhány hónappal később férje is megtért. A pammatonei kórház egyik melléképületében telepedtek le együtt, s a betegek és szegények szolgálatának szentelték magukat. Katalin megtérését négyéves vezeklés követte. Gyakran gyónt és minden-

nap szentáldozáshoz járult – ami abban az időben nagyon ritka volt.

Az 1477–1499-ig tartó időszakban nem volt lelki vezetője, csak belső sugallatainak élt, a tiszta szeretet átforgalmazta, és teljesen az emberek szolgálatára szánta életét. 1489-ben a kórház vezetőjévé választották, ahol nyolc évig szolgált, ekkor halt meg a férje. 1499-től lett lelkivezetője *Cattaneo Marabotta*, aki megírta életrajzát és lelki üzeneteit is ő közvetítette felénk. Katalint tanítványok vették körül, papok, szerzetesek, világiak. Ez az időszak a tisztulás korszaka volt, a nagy misztikus próbatételeké, a betegségeké, amelyek Katalint haláláig kísérték. Számára Isten a szeretet volt, a tiszta egyszerű szeretet. 1510. szeptember 15-én tért vissza Teremtőjéhez.

Romlatlan testét Genovában őrzik. X. Kelemen 1675-ben avatta boldoggá, szentté pedig 1737-ben XII. Kelemen pápa. Katalin lett az olasz kórházak egyik védőszentje.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.



PÜNKÖSDHÉTFŐI BÉRMÁLÁS

Szemeretelep, 2019. június 10.

Pünkösdhétfőn Snell György segédpüspök atya szolgáltatta ki a bérmálás szentségét templomunkban a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisében. A mi plébániánkról tizenhatan váltak felnőtt keresztényekké e napon, de a szomszédos plébániákról is érkeztek bérmálkozók.

A befejező áldás előtt Snell György püspök atya sorsolta ki a *Házastársak tízpróbája* győztesét is, és ezen a napon jelent meg a templomunk 80. évfordulójára készült könyv is – még kapható belőle néhány darab a sekrestyében. Hála és köszönet



a bérmálkozókat felkészítő Nemcsics Gyöngyinek, a képviselő-testületnek, az énekkarnak és mindazoknak, akik segítettek a bérmálás szép ünnepének a lebonyolításában, valamint a Házaspárok Tízpróbája megszervezésében és plébániánk jubileumi könyvének elkészítésében.



HÁZASTÁRSAK TÍZPRÓBÁJA

A szerencsés nyertesek köszönetnyilvánítása

Kedves hagyomány, hogy immáron másodikkal alkalommal rendezzük meg egyházközségünkben a *Házastársak Tízpróbáját*. Ez a kis „verseny” legalább annyira játékos, mint amennyire komoly, és – ha jól végezzük, akkor – egyszerűségében akár bonyolulttá is válhat.

A cél a házasság megújítása. Minél nagyobb figyelmet szentelünk a próbatételeknek, minél nagyobb energia-befektetéssel végezzük azokat, annál inkább kerülünk szembe kihívásokkal, közösen ismerhetünk meg és kedvelhetünk meg új tevékenységeket, és legfőképpen régi kedves emlékeket eleveníthetünk fel, vagy éppen felfedezhetjük választottunk-

nak egy addig rejtve maradt képességét, tehetségét, feltáruhat előttünk házastársunknak egy új arca is. Nem árulok el nagy titkot azzal, hogy a legalapvetőbb kihívás annak megszervezése, hogy – közhelyesen szólva – „rohanó világunkban” mikor tudunk időt szakítani egy kis ráérős beszélgetésre, kirándulásra, kulturális programra.

A mi helyzetünk annyiban volt különleges, hogy a menetlevelet elolvasva mosolyogva állapítottuk meg, hogy az ott felsorolt tevékenységeket – a közös borozás/kávézás kivételével – a próbától függetlenül is lelkesen végezzük mindennapi életünkben, gyermekeinkkel együtt: szívesen járunk kirándulni, látogatunk el kulturális rendezvényekre, a tartalmakat kifejezetten

az ő világukra optimalizálva. Így tehát adva volt a kirándulás a Gellért-hegyre, a műzeumlátogatás a dinnyési Várparkba, közös (juttalom)fagyizás a tanév utolsó zeneovis foglalkozása után, Szentírás-magyarázat az esti ima keretében stb.

Gyermekeinket is beavattuk abba, hogy ezeket a tevékenységeket most azért végezzük, mert egy „felnőtteknek szóló versenyben” veszünk részt, s ez a pusztá tudat már önmagában is különleges színezetet adott

a felszínen oly szokásosnak tűnő programoknak. A próbák teljesítését tehát számunkra a szemlélet tette különlegessé, az az eszmei keret, hogy gyermekeink jelenlétében, az ő világukat is színesítve szeretnénk házasságunk megújításán dolgozni, kellemes perceket szerezve ezzel az egész családnak.

Abban is bízom, hogy a próbatételek „összcsaládi” szinten történő teljesí-

tésével példát mutatunk a gyerekeknek arra is, hogy hogyan lehet és kell ápolni a házastársak egymás közti kapcsolatát egyszerű, mindennapi tevékenységekkel, amelyeket ugyanakkor áthat az egyetértés, a szeretet, a kölcsönös odafigyelés. Külön kihívást jelentett számunkra, hogy a próbák teljesítésének időszakában munkaidőm rendkívül kiszámíthatatlan volt, továbbá hogy negyedik gyermekünk érkezése is egyre közeledett.

Tekintettel arra, hogy több, az egyházközségünk tagjaival való közös kiránduláson is részt vettünk, úgy gondoltuk, hogy az ide vonatkozó próba teljesítésénél úgy járunk el becsületesen, ha egy kifejezetten családi körben eltöltött kirándulási alkalmat iktatunk be életünkbe, és így került

TÍZPRÓBÁS HÁZASTÁRSAK

„Szeressétek egymást,
mert ez a tökéletesség köteleke”
(Köl 3,14)



Tothné Lakatos Csilla
és Tóth Attila
NÉV

▶ sor a Gellért-hegyen egy kellemesen hosszú sétára, amelynek során a tavaszi rügyfakadás szépségei és a Szikla Kápolna patinás csodáin kívül több környékbeli játszótér is felfedeztünk. Múzeumlátogatás címén, a dinnyési Várpark felkeresését részben a korábbi baba-mama körből ismert barátainkkal szervezett társas kirándulás, részben pedig egy, a munkahelyemen olvasott előterjesztés ihlette. Ámulatba ejtett a Várparkot megálmódó úr elhivatottsága, aki saját kezűleg készítette el természetes, korhű építőanyagokból a magyar történelemben kevésbé fontos szerepet játszó kisebb várak makettjeit, létrehozva ezzel a történelmi Magyarország sajátos szempontok alapján összeállított méretarányos térképét.

Férjem részére történő süteménykészítés során szintén a régi kedves hagyomá-



nyokhoz ragaszkodtam a tekintetben, hogy gyermekeinket is bevontam kedvenc, vajas linzertészta túrós süteményem megalkotásába. Viszont újszerűvé is tettem mindezt azzal, hogy – a megszokottól eltérően – csokoládémazzal gazdagítottam a kulináris vívmányt. Mindezt férjem – minthogy kedvenc virágom, a fehér rózsza épp akkor nem volt fellelhető – fehér törökszegfűvel viszonozta, különlegessé téve ezáltal számomra ezt a eddig átlagos virágot.

A hétköznapi szentmise-látogatás egy nagyböjti péntek esti szentmise keretében történt meg, amelyet keresztúti ájtatosság is követett. Az alkalom kiválasztásánál fontos

volt számunkra a keresztút liturgiájának végigkísérése, hogy ezáltal is közelebb kerüljünk Krisztus szenvedésének misztériumához, valamint, hogy ezt a liturgiát is megismertessük gyermekeinkkel.

A közös beszélgetést – a korábban ismertetett próbákkal ellentétben – tudatosan és módszeresen kizárólag férjem és én, kettesben tettük. Külön meglepetés volt számomra, hogy a megszokott röpké tudományos vagy politikai fejtegetéseinken, vagy a munkahelyeink hasonlóságának felvonultatásán kívül rég elfeledett gyerekkori anekdotákkal is tudtuk egymást szórakoztatni.

A férjemtől kapott idei szerelmes levelet gondosan őrzöm a tavalyi mellett, s magam is szavakba öntöttem az iránta érzett nagy-rabecsülésemet és szeretetemet.

Nem is számítottunk rá, hogy pünkösdhétfőn Snell György püspök atya épp a mi nevünket fogja kihúzni a próbákat sikeresen teljesítő házaspárok közül. Jelen cikk kissé terjengős mivoltát az indokolja, hogy úgy gondoljuk, ezt a megtiszteltetést egy részletekbe menő beszámolóval illik honorálni, ezzel is bizonyítandó, hogy a próbák teljesítése különösen fontos volt számunkra, és komolyan fáradtunk azon, hogy a rendelkezésünkre álló kereteket sajátos jelentéstartalommal töltsük ki.

Továbbá szintén szeretnénk kinyilvánítani hálánkat az egyházközség több tagjának is, negyedik gyermekünk érkezésével összefüggő rengeteg kedvességért, baráti szóért, és a sok segítségnyújtásért.

Augusztus 21. és 24. között került sor tehát az első díjként megnyert wellness-hétvégén való részvételre a Termál Hotel Mosonmagyaróvár nevű szállodában. A hely elrendezése és az ellátás várokozáson felüli volt. A fürdőkomplexumot nagyon igényesen alakították ki: a számos élmény-, úszó- és termálmedencében minden vendég megta-

lálhatja a számára kedvelt vízi szórakozást. Szerencsére olyan mélységű élménymedencét is találtunk, amelyet a gyerekek is használhattak. Jóllehet, őket inkább a „buborékok” és az erre-arra „spriccelő vízsugarak” látványa kötötte le, mindazonáltal lányaink gyakorolhatták az úszás alapjait, nagyobbik kisfiunk hozzászokhatott a vízhez, és két-hónapos kisebbik fiunk pedig megkaphatta élete első hat babaúszó leckéjét is.

T. L. Cs.

RÁCZ GÁBOR MEGKERESZTELKEDÉSE

Szemeretelep, 2019. június 15.

Rácz Gábor hosszú ideje jár közösségünkbe. Fiai, Domonkos és Benedek gyakran szolgálnak az oltár mellett ministránsként. Gábor nyáron járult a keresztség szentségéhez. Vele beszélgettünk az ide vezető hosszú és nehéz útról.

■ Milyen út vezetett el 2019. június 15-éhez, a kereszteléssel napjához?

Gábor: Az én utamról egyértelműen elmondható, hogy megtérésről van szó. Nem vallásos közegben nevelkedtem, szüleim nem jártak templomba. Én magam hosszú ideig kerestem kérdéseimre a választ. A megkeresztelkedést megelőzően sokáig vívódtam, és érlelődött bennem a gondolat. 14 évig tartó folyamat, amely feleségemmel, Nikivel kezdődött, aki szintén katolikus; felnőtt megtérő. Niki már 20 éves elmúlt, amikor a főplébánián megismerkedett a Jézus Szíve Nővérekkel, Éva nővér szólította meg őt először személyesen. Én Nikit már gyakorló keresztényként ismertem meg, sokat kaptam tőle ezen a téren is.

Mindig is tudtam, hogy Isten létezik, függetlenül attól, hogy otthonról nem kaptam erre a kérdésre megerősítést. Bár atyai nagy-



mamám templomba járó, istenfélő volt, de vele kevesebbet találkoztam. Tudtam, éreztem, ez a sok csoda, ami körülvesz minket, egyszerűen nem lehet magától értetődő – „életetődő”. Ez nem a mi érdemünk; e mögött van Valaki! Megtérésem útjának több stációja is volt. Mindazonáltal végig azt a megerősítést kaptam, hogy a Jóisten megszólított engem.

Az első személy, aki közelebb vitt Istenhez, Gábel Henrik atya volt. Többször is volt alkalmunk személyesen beszélgetni. Nagyon fontos szerepet töltött be a hitéletem elindításában, nagyon jó válaszokat adott az élet nagy kérdéseire, amelyeket feltettem neki. Nagyon hiteles embernek tartom; megtapasztalhattam, hogy létezik olyan személy, aki nem csak beszél az elérendő célokról, hanem aszerint is éli az életét. Nikinek lelkipáterje volt Henrik atya, és így én is őt választottam lelkiatyámnak. Ő lett később a jegyesoktatónk, a beszélgetésekért hálásak vagyunk, amikre külön szakított időt. Nagyon szilárd útmutatást jelentett ez nekünk, az utat, amin el kellett indulnunk, úgy érzem sziklára alapozta.

▶ Miután megnyílt előttem, milyen lehetsz a Jóistennel való kapcsolatomban, elkezdünk a Pestszentlőrinci Főplébániára járni, ott pedig a közösség tagjai – mindenki a maga módján – erősítették bennem az elhatározást. Elmondhatom, hogy hamar megtanultam, hogy nem szabad az ember vagy egyén alapján ítélni az egyházat. Az egyéneknél mindig kérdés, hogy mi az, ami-ben hisz, és mi az, amit képvisel az életében. Ezért is nagyon fontos feladatunk magunkévá tenni az egyház tanítását

Jácinta nővértől is sokat kaptam, éreztem, hogy imáiban hordoz. Csernáth Zoltán (Cserkó atya) volt az, aki megkeresztelte az ikreinket. Az idők folyamán aztán elkezdünk járni a Henrik atya által szervezett gyógyító imaalkalmakra, megújulási ima-estekre. A lelkiatyánk nagyon karizmatikus ember, aki sok emberi lélekkel is foglalkozik. Elérkezett az az időszak, amikor feladatait racionalizálta, úgy látta, hogy megértünk rá, és minket is további utunkra bocsátott,

Ezt követően Zoltán atya megkeresztelte a Bazilikában Johanna lányunkat. Itt ismerkedhettem meg jobban a liturgia szimbólumrendszerével: mit miért teszünk a mise során. Erre az időszakra is az volt jellemző, hogy egyre mélyebb, őszinte válaszokat kaphattam azokra a kérdéseimre, amelyek legyőzendő akadályként álltak előttem.

■ Melyek voltak azok a kérdések?

Gábor: Az foglalkoztatott például, hogy miért történhetnek meg velünk jó és rossz dolgok egyaránt? Az döntésem a Jóistentől származik-e vagy sem? Ezt én hogyan tudom magamban szétválasztani, illetve felismerni? Mik azok a jelek, amire figyelnem kell?

Testnevelőként és edzőként azt tudom mondani, hogy ez olyan, mint a fekvőtámasz: edzésben kell maradni, folyamatosan kell ezekkel a kérdésekkel foglalkozni

ahhoz, hogy egy fejlődési folyamat elinduljon. Lelki életünkkel, rendszeres imával a döntéseink is helyesnek bizonyulnak majd, ugyanakkor gyarlóságunkkal is meg kell küzdenünk, de a törekvést a jóra soha fel nem szabad adni.

Anselm Grün *Döntéseink* c. könyvében írja: „onnan tudjuk, hogy jó döntést hoztunk, hogy nyugalom és béke tölt el bennünket. Ha zavar keletkezik az életünkben, akkor az a döntés nem Istentől való volt. Ő sosem akarná azt, hogy nyugtalanságban éljünk.”

■ Volt –e valami, amit nehéz volt elfogadni, megérteni?

Gábor: Sokat tűnődtem azon, hogy miért is van jelen életünkben a háború, pusztítás, fájdalom, halál. Feltettem magamban a kérdést, hogy Isten miért nem avatkozik bele azokba a folyamatokba, amelyek rombolást okoznak – természeti katasztrófák stb. Itt értettem meg, hogy mit is jelent az ösbizalom, és mi az, ami visszavezet minket ehhez, valamint azt, hogy gyakran az emberi döntéseink következményeként jelenik meg a rossz a világban. Az előbb említett „nyugtalanságot” ugyanis, ami előjön egy-egy rossz döntés után, el lehet nyomni, ha nincsen lelki életünk, nem ápoljuk kapcsolatunkat a Jóistennel.

■ Hogyan történt, hogy Barsi Balázs atya keresztelt meg téged?

Gábor: Akkor ismertem meg Balázs atyát, amikor elmentem hozzá Sümegre lelkigyakorlatra. Számomra példaértékű az a szenvedély, amellyel a hitét megéli. Úgy tapasztaltam, tűz van benne, és szeretettel van az emberek iránt. Összesen három lelkigyakorlaton vettem ott részt.

Valóságosan húzódtott a keresztelésem időpontja – néha már úgy éreztem magam, mint egy vénlány, akit a környezete próbál férjhez adni –, de én lelkileg még ott tartottam, hogy nem vettem keresztet a temp-



lomban, amíg nem éreztem magam teljesen hitelesnek, amíg rá nem mondtam az egész tanításra, hogy „igen”. Húzóerőként hatottak rám a fiaim is, akik ministráltak a templomban. Felmerült bennem a kérdés, hogyan nézek szembe a kérdéssel, hogyha az asztali áldásnál ők imádkoznak, én pedig nem. Balázs atya az utolsó lelkigyakorlat alkalmával mondta, ha úgy döntök, hogy megkeresztelkedem, akkor ő szívesen elvállalná, kiszolgáltatná a keresztség szentségét nekem. Itt érett meg bennem a döntő gondolat, amivel „befordultam a célegyenesbe”. Később, egy személyes beszélgetés során említettem neki, hogy szeretném érvényesíteni a szerződésünket, vagyis, hogy megkeresztel – ő azt mondta, imádkozott értem – merthogy felfigyelt rám a lelkigyakorlatokon.

Én úgy gondoltam, nem kell nagy felhajtás, csendben, ott Sümegen történik majd, merthogy ez az én személyes megtérésem magánügy. Balázs atya viszont így válaszolt: „Szó sem lehet róla! Ezt ott, a szeme-
retelepi közösségen belül kell megünnepelni! Ez evangelizáció, tanúságtétel!” Ezután

átértékelődött bennem, hogy ez a döntés felelősséggel jár, vállalom!

Összegezve úgy jellemezném a keresztelesemet – aki ott volt, mind tudja, mire gondolok – számomra mély, megrendítő élmény volt. Éreztem, hogy a házasközösségünkből, a plébánia közösségből is sokan hordoznak imáikban. Egy kedves ismerősöm odajött hozzám, és azt mondta: „Tudod, nem szoktam ezt mondani, de most irigykedem...”

D-P. Cs.

NAPKÖZIS TÁBOR A DON BOSCÓBAN

*Don Bosco Közösségi Ház,
2019. június 17–22.*

Az idén nyáron szervezett plébániai táborokról az azonon résztvevőktől kértünk és kaptunk értékelést. A napközis táborról ezeket mondták a gyerekek:

■ Nagyon jó volt a nyári napközis tábor, különösen a margitszigeti akadályverseny és a csokigyár! *(Bodó Blanka)*

■ Nekem a délutáni játékok tetszettek, és örültem, hogy új játékot is megismerhettem, mint az Állatbörze kártyajátékot! *(Bodó Berci)*

■ A napközis tábor nagyon jó volt. Az Állatbörze jó kis közös játék volt. A margitszigeti kirándulás és a Japánkert gyönyörű volt. Jókat nevettünk, és Zoli nagyon finomakat főzött nekünk. Köszönöm mindenkinek a jó programokat. *(György Dénes)*

■ Nagyon jó volt a tábor, jól éreztem magam. A margitszigeti program tetszett a legjobban. A szabadban voltunk, és a sok virág nagyon szép volt. Örültem, hogy a barátaimmal lehettem. *(Pesti Dóri)*

■ Nagyon tetszett a tábor. Zoli mindig nagyon fincsi ebéddel várt minket. A programok, amiket Kati néni és Erika néni ►

► tervezett nagyon jók voltak. A Margitsziget tetszett a legjobban. Jókat játszottunk. A délutáni kidobós játék vicces és mozgalmas volt. *(Pesti Zsófi)*

■ Nagyon jó volt a csokigyár, sok érdekes dolgot láttam. A Margitszigeten tetszett a szökőkút, és nagyon szép volt a páva a kisállat-kertben, továbbá megcsodáltam a sok virágot. Jártunk a Nemzeti Múzeumban is, ahol több csapatra voltunk osztva, és egy kép alapján kellett rövid színdarabot előadnunk, majd kézműveskedtünk is. Nagyon jól éreztem magam a táborban, és jövőre is szívesen elmegyek. *(Tóth Noémi)*

■ Hófánk! Nem volt túl hosszú az oda vezető út. Busszal meg gyalog mentünk. Mikor odaértünk Erika néni, Kati néni meg Detti néni megbeszéltek az állatsimogatós néni-vel, hogy megnézzük az előadását. Volt sas, bagoly, galamb, sün, (rókaszőr) stb. Utána elmentünk a pénztárhoz és elmondták a szabályokat. Végül megkaptuk a fánkot. Utána felhúztuk őket, majd elkezdődött a lecsúszás. Mindenki ötöt csúszhatott. Végül visszamentünk és egy jót ebédeltünk. Ez volt a legjobb napom a táborban. *(Szegedi-Ötvös Dóri)*

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR

Bregdaróc, 2019. július 25–28.

Csaknem százan – pontosan 99-en – vettek részt az idei családi táborban. A tábor záró szentmise után szokás szerint tartottunk egy zárókört, ahol mindenki elmondhatta érzéseit, benyomásait, véleményét. Az ott elhangzottakat jópáran írásban is megosztották velünk, íme:

■ Jó volt ismét megélni, hogy mit jelent a jézusi mondás: Isten országa köztetek van! 99-en voltunk, volt egy elveszett bárány... *(Vadas Hajnalka)*



■ Szívből köszönöm a szervezőknek a változatos programokat, az időt és fáradságot nem kímélő szervezői munkát, a menet közben adódó nehézségek rutinos áthidalását. Felüdítő és örömteli volt számomra ennyi kedves és közvetlen ember társaságát és szeretetét átélni. Külön öröm volt a fiatalok életvidámsága, eleveisége, az együtt töltött zenélős, éneklős esték és a változatos sportolási lehetőségek. Köszönet Mahi atyának a hiteles és szeretetteljes lelki vezetésért. *(Bori Gábor)*

■ Köszönjük az elfogadást azoknak, akik távolabbi szálláson laktak! Hálások vagyunk a közös szentmiséért, a péntek esti sütögetésért – külön azért, hogy Attila és Dénes is beszálltak a munkába –, azért, hogy sokan bekapcsolódtunk hangszerrel vagy énekkal a pénteki szívkiüldibe, hálások vagyunk a törzstáborozókért, és azokért, akik most voltak először, valamint azokért is, akik hosszabb szünet után jöttek el újra, a szervezőkért, végül azért, hogy Mahi atya szeretettel támogatja a táborokat és ezáltal a közösséget. *(Knáb József és családja)*



■ Idén volt a kilencedik szemerés családi tábor – ebből mi nyolcszor voltunk itt veletek –, és igencsak magasra tették a lécet a kedves szervezők a jövő évi 10. családi táborra...! Az olimpiák záróünnepsége után szabadon: ez volt minden idők legjobb családi tábor! Köszönjük szépen! (Kiss Tamás)

■ Ebben a körben mindig családias hangulatban, otthonosan érezzük magunkat, amit nagyon köszönünk idén is! Én csak azt sajnálom nagyon, hogy egy teljes évet kell várnunk a következő gitáros, éneklős estig. (Szále Kata)

■ Kis családunkkal most voltunk először egy egész plébániai közösséggel nyaralni – nagyon szép élmény volt. Megismerkedtünk olyanokkal is, akikkel eddig nem volt alkalmunk beszélgetni a misék után. Külön kiemelnék a távoli, gyönyörű helyszínt és a zenei szolgálatot (szív küldi!). Az első napon elhangzott a prédikációban: a közösségben figyeljünk egymásra – erre törekszünk. (Pásti család)

■ A Láng család köszöni, hogy újra a nagy közösségben tölthettük ezt a pár napot, külön köszönet a zenei szolgálatért is! (Láng család)

■ Tudom, hogy minden nem férhet bele rövid pár napba, de nekem nagyon hiányzott, hogy idén nem jutott lehetőség egy közös focira, ahol a felnőttek és a gyerekek együtt játszhatnak. A legszebb ajándék pedig Mahi atya gondosan felépített, szeretettel és empátiával átszőtt prédikációi mellett az volt, hogy a szombat esti szentmisére Dénes is beült gitározni. (Maros Pál)

■ Egy biztos: soha nem tapasztaltam még ilyen nagy szeretetet, mint amit kaptunk a társaságtól. Sokan voltunk, sokfélék, mégis úgy érzem, hogy olyanok voltunk, mint egy igazi nagy család. Voltak elégedetlenségek is, de végül mindenkinek sikerült ►



► megbékélnie az adott helyzettel. Köszönet még egyszer a szervezőknek és Mahi atyának, hogy egy ekkora csapatot össze tudtak „trombitálni”. *(Barkóci Csaba)*

■ Köszönjük Mahi atya prédikációit a szentmiséken, ebből kiindulva és megfogadva gyakorolhattuk az elfogadást, mert mi a távolabbi helyszínen voltunk elszállásolva. Mi is mindent köszöntünk a szervezőknek. *(Fodor család)*

■ Köszönjük a szervezőknek és minden helyszíni segítőnek ezt a pár napot. A sok szép emlék közül kiemelnék néhányat.

– Örömmel láttuk, hogy új családok is csatlakoztak hozzánk. Az ismerkedési esten róluk is hallhattunk rövid bemutatót.

– Igen jó érzés volt a nagyszülői áldásban részesülni! Köszönjük.

– Nagyon meglepő volt megtapasztalni azt, hogy az utolsó szentmisén a névnapjukat, illetve a házassági évfordulójukat ünneplők számára általunk is nyújtott áldás még fokozottabb érzéseket váltott ki belőlem. *(Jobb adni, mint kapni.)*

– Köszönjük a reggeli tornákat és az imákat, gondolatébresztőket is.

– Köszönjük Mahi atyának, hogy velünk volt, és hálásak vagyunk szép prédikációiért. Minden misének külön hangulata volt, a református és a görög katolikus templomban, valamint a szabad ég alatt tartottaknak is. A fejünk fölött tornyosuló felhők, a cikázó villámok, mennydörgések ellenére megázás nélkül fejeztük be ezeket a miséket is.

– Köszönjük a lelkes zenészek szolgálatát, amellyel most is hozzájárultak a szentmisék emelkedettebb hangulatához. Általuk sikerül évről évre folytatni a „szív küldi” esti programot mindenki nagy örömeire.

– Az esti sütögetés is hagyomány már. Köszönjük a sülteket és az elmaradhatatlan salátákat! Finom volt minden!

– Külön élmény volt számomra megismerkedni Erzsike nénivel, aki megmutatta a beregi keresztszemes hímzés alapjait és láthatuk gyönyörű munkáit.

– Idei táborunk szép záróprogramja volt a Máriapócs-on a kegytemplom vezetett látogatása, ahol mindannyian imádkozhattunk Szűz Máriához, és kérhettük segítségét.





– Ebben az évben is megtapasztalhattuk, hogy mint egy nagy családban, mindenki hozzájárult valamiképp a közös élményekhez. Köszönjük.

Reméljük, jövőre ismét együtt tölthetünk pár napot! *(Kincsesné Vadászi Monika)*

■ Nem az első tábor volt az idei, amin részt vettünk és reméljük nem is az utolsó. Most is – mint minden eddigi alkalmommal – nagyon jól éreztünk magunkat! Gyönyörű volt a környezet, tartalmasak a programok, jókat beszélgethettünk, énekelhettünk, lelkiileg feltöltődtünk. Érdemes volt elutazni ilyen messzire! *(Bata család)*

■ Amikor a záró szentmise után mindenki csomagol, búcsúzkodik az mindig elszomorít. Sokkal jobban szeretem a megérkezést, amikor nagy örömmel üdvözljük egymást, és mindenki lelkében ott van a várákozás, hogy megint valami jó fog történni velünk. Visszagondolva az elmúlt napokra közel egy hónap távlatából, nagyon sok szép dolgot él-tünk meg együtt: a szentmisék a különböző helyszíneken, a tanyalátogatás, a táncház, az

eső, ami csak akkor esik, amikor szükség van rá, a közös sütögetés és dalolás, a zenészek változatos sokasága, Vásárosnamény, életre szóló barátságok... *(Szegedi Kati)* ►



GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI TÁBOR

Vál, 2019. július 30–augusztus 3.

Nagy izgalommal készültünk az idén ifjúsági- és gyerektáborunkba. Az ifjúság elég nagy létszámmal – 16 fővel – vett részt, míg az általános iskolások közül tízen jöttek el.

Az idén először együtt és külön is voltak a csoportok, reméljük, mindenki megelégedésére. Együtt utaztunk és együtt étkeztünk, de a programokat szétválasztottuk. Az étkezésekről magunk gondoskodtunk, nagyszerűen felszerelt konyhában készültek a meleg vacsorák. Három nap kirándultunk: Fehérvárra, Velencére, illetve Dinyésre és Martonvásárra.

Volt részünk városnézésben, fürdésben, múzeumlátogatásban és meglepetésprogramban. Kiváló szállást találtunk, négyágyas fürdőszobás szobákban aludtunk (egy keveset), a kényelmes közösségi terem is minden igényünket kielégítette, itt lehetett étkezni, de csendesen elvonulni és filmet nézni is. Nem utolsósorban itt volt a záró szentmisénk is. Rendelkezésünkre állt egy kápolna is, melyet szintén csendes elvonulásra vagy a kicsikkel babozásra és



esti mese olvasására is használhattunk. Köszönetet mondunk a sok szeretetért, amit ezen az öt napon tapasztaltunk, és köszönet az öt felnőttnek és Mahi atyának, valamint az egyetemistáknak a sikeres szervezésért és az aktív és szeretetteljes részvételért.

Biztatjuk a kedves szülőket, hogy kísérik figyelemmel a jövő évi tábor időpontját, hogy az ő általános iskolás gyermeküknek is ilyen csodálatos élményekben legyen része.

Sz. K.

És ahogy a gyerekek látták a váli tábor:



■ Nagyon-nagyon jó volt az egész tábor. A programok érdekesek voltak, mind, de a legjobban a Várpark tetszett. Az ételek finomak, a közösség szuper volt. Jókat beszélgettünk, kirándultunk, játszottunk együtt, ugráltunk a szalmabálán. A legjobb a közös metázás volt. Aranyosak voltak a gyerekek, ifik, felnőttek, mindenki. Szerettem a közös lelkigyakorlatokat Boldog vagyok, hogy elmentem, nagyon szép emlék számomra. Köszönöm Erika néninek, Kati néninek, Marianna néninek és Mahi atyának. (György Dénes)



■ Mindkét hittantáborban nagyon jól éreztem magam, nagyon jól meg voltak szervezve. Jó érzés volt nagy társaságban lenni, nagyokkal és iskolásokkal, jó volt együtt beszélgetni, játszani. Az ifik is kedvesek voltak, sokat segítettek. Napközben jókat játszottunk és sokféle jártunk. A napközis táborban szerintem az volt a legjobb, amikor partizán kidobást játszottunk, de élvezetes volt a társasozás is. Emellett elmentünk a Margitszigetre, a tibi csokigyárba (érdekes, hogy a csoki nevét így kell helyesen leírni) és hófánkózni is. A váli táborban pedig a metázás sikerült a legjobban, de jártunk Székesfehérváron, a velencei strandon és a diny-

nyési Várparkban is. Köszönöm a táborok szervezőinek az itt szerzett nyári élményeket. (Salamon Lackó – aki a napközis táborban és a váli táborban is részt vett – a szerk.)

■ A tábor legjobb napja

Isti gitárzenével ébresztett bennünket. Felöltöztem majd párizsis kenyeret reggeliztem. Visszaszaladtam bepakolni. Aztán elindultunk a Várparkba. Úgy emlékszem, hogy busszal és vonattal mentünk. A várakat megnéztük, nagyon szépen építették fel őket, jó nagy várak voltak. Állatokat is láttunk. A kedvenceim a csirkék voltak. Voltak olyan várak, amelyek egészben maradtak, de voltak olyanok is, amelyekből kicsi maradt meg. Estére nagyon fáradtak voltunk. (Szege-di-Ötvös Ádám)

■ A mostani plébániai nyári tábor nagyszerű volt, részben az érdekes programok, játékok, beszélgetések és a jó szervezés miatt is. A változatos programok mind a kicsiknél mind a nagyoknál egyaránt érdekesek voltak. A Velencei-tóban is fürödhettünk és érdekes kiállításokat láttunk. A szálláshely tökéletes volt, és szerencsénkre az idő is! Remélem a többi tábor is ilyen boldog és élményekkel teli lesz, mint ez volt. Örülök, hogy én is ott lehettem! (Bogár Johanna)

■ Nagyon jó volt ez az 5 nap! Szép helyeken jártunk: fürödtünk a Velencei-tóban, voltunk a legjobb fagyizóban és a Várparkban is. Az Óvodamúzeum is tetszett. Sok-sok mást is csináltunk, sokat nevtünk és utaztunk. Köszönöm, hogy ott lehettem – mindenkinek ajánlom! (Bogár Domonkos)

■ Nagyon hálás vagyok az idei tábor szervezőinek, hogy ilyen fantasztikus táborban lehettem részem. Különösen tetszett a lelki programok felépítése és a sok mély beszélgetés. Az idei tábor témája a szeretetkapcsolatok voltak, illetve az egymással való kommunikáció milyensége és felépítése, Orsi és Mikó teljes odaadással és szeretettel beszél-



▶ gettek velünk, olykor felszabadultabb vidám hangulatban, máskor egy nehéz téma estén figyelemmel és segítően. A lelki programok és a hangulatos udvaron tartott gitáros misék mellett, a sportolás és a kalandok is még jobban összekovácsolták a társaságot. Sokunknak nagyon tetszett a Velencei-tó körbeciciklizése és a fürdőzés, de a székesfehérvári városnézéssel egybekötött tájékoztatói csapatverseny is maradandó élmény maradt. Persze métára is sor került a kertben egyik délután – kicsik nagyok együtt, sőt még a szállás tulajok is csatlakoztak hozzánk. Szerintem az idei tábor mind-

annyiunknak egy testi-lelki felüdülés volt, remélem jövőre ugyanennyi mosolygós arc fog örülni egymásnak az indulás napján. (Viola Nóri)

VERSSAROK

Kolarics Zoltán: **Mahi atyának**

Messziről érkeztl, hogy vezess minket,
szívhez szólóan bátoríts bennünket.

A magyar nyelv nehéz, megbirkózol vele,
így jut el hozzánk Isten üzenete.

Hálát adunk az Úrnak, hogy itt vagy velünk,
befogadtunk, együtt örülünk s énekelünk.

Isten kiválasztott, hogy tereld a nyáját,
áldása kísérje különleges munkádat!

A szemerei közösség szeret Téged,
ezért imádkozik, vigad s kirándul véled.

Te jó ember vagy, hisz segítesz másokon,
az indiai gyerekeken s a szegény családokon.

Gyakran tévúton járunk, sokat vétünk,
Tőled, mint paptól, feloldozást kérünk.

Adjon az Úr egészséget s hosszú életet,
hogy sokáig taníts és bátoríts minket!

Budapest, 2019. 08. 15





BEMUTATJUK A SZIKSZÓ CSALÁDOT

Bálinttal, feleségével Krisztinával és gyerekeikkel szinte minden vasárnap találkozunk a templomban, főleg a gyerekeknek való külön szobában, hiszen ötödik, kétéves gyerekük egy huncut kisfiú. A nyár elején találkoztunk egy este, hogy jobban megismerjük őket, megismertessük a családjukat.

■ **Kriszti, ötgyerekes anyukaként mivel foglalkozol?**

Kriszti: Az anyaság mellett hitoktatással foglalkozom már több mint 20 éve. Számos iskolában és óvodában tanítottam Lőrincen, legtöbbit a Sztrehlo Gábor Általános Iskolában voltam, ahol szeptemberben kezdék ismét.

■ **Bálint, neked mi a munkád?**

Bálint: A végzettségem műszerész, 28 évet egy multicégnél, a Sara Lee vállalatnál dolgoztam folyamatirányító operátorként. A nehézség a háromműszakos munkabeosztás volt. Jelenleg a Richter Gedeon Gyógyszergyárban egy alkatrész raktárban vagyok raktáros, emellett vagyon tárgyi felelős. Ez egy sokrétű munka, szerencse, hogy egy műszakban végezhetem, így délután marad idő a családommal együtt lenni.

■ **Kedves Kriszti és Bálint, egy kicsit meséljetelek arról, hogy mikor és hogyan ismerkedtetek meg?**

Kriszti: Tiszaroffon, ahol egyébként Bálint korábban lakott, vigyáztam egy kislúrá.

Egyik nap a Tisza-parton képregényt olvastam neki, amikor Bálint odajött hozzánk.

Bálint: A Tiszára mentem fürödni, ahol észrevettem őket, Kriszta megtetszett, és odaszemtelenkedtem a plédjűkre. Összeismerkedtünk. Több közös ismerőssel találkoztunk, majd Pesten is többször randiztunk. Megkedveltük egymást. Kriszta beszélt a hitéről, és ez kezdett érdekelni.

Kriszti: Közben nekem már tervben volt, hogy külföldre megyek dolgozni és nyelvet tanulni, így – bár Európába terveztem, de – sikerült Amerikába eljutnom. Mialatt én távol voltam, tartottuk a kapcsolatot, sokat leveleztünk és telefonon beszélünk egymással. Megismertem jobban Bálintot, kiderült, hogy nem vallásos, így vonzó volt számomra az érdeklődése a hit iránt. Úgy éreztem, hogy lényeges, hogy megismertessem és rávezessem az Istennel való fontos kapcsolatra. Szerencsére ő mindvégig nyitott volt erre.

Bálint: És sikerült! A falumban, ahol felnőttem, reformátusok éltek, de kevesen jártak





templomba, így csodálkoztam Krisztina komoly hitéletén. Az ő mintája, segítségével engem is közelebb vezetett Istenhez, katolikussá váltam. Házasságunk előtt megkezesztelkedtem, elsőáldozó és bérnalkozó is voltam, valamint hosszabb ideig jártunk a házassági előkészítőre is.

■ **Szép nagy családokat van. Meséljete egy kicsit a gyerekekről!**

Kriszti: Van négy lányunk: a legidősebb Detti 24 éves, óvónő, a második Niki, férjhez ment és ápolónőként dolgozik. A harmadik Kriszti most érettségizett és kozmetikus szeretne lenni. Rita 10 éves, a legkisebb Bálint pedig 2 éves volt májusban. Nagyon büszkék vagyunk rájuk!

■ **A gyerekektől – főleg a kisfiatoktól –, gondolom, ritkábban akad szabadidőtök, hogy kettesben is lehessetek, feltöltődjete. Mit szerettek ilyenkor csinálni?**

Kriszti: A főplébánián alakult imacsoportba járunk és szeretünk a családdal együtt ki-rándulni.

Bálint: Mostanában, mióta megvan a mi kisfiunk, ritkábban jut időnk kettesben lenni, a legtöbb alkalommal még őt is visszük magunkkal. A családban állandóan van valakinek programja, így többször kell az adott programokon részt venni.

■ **Mennyi ideje éltek itt, Szemeretelepen? Részt szoktatok venni a plébánia program-jain?**

Bálint: Tizenhat éve lakunk Szemeretelepen, szeretjük a vidékies, családi légkört.

Kriszti: Mikor ideköltöztünk rögtön bekapcsolódtunk a plébánia életébe, noha mind a mai napig – bár ide járunk, de – kötődünk a Főplébániához is. Korábban részt vettem a plébánia fontos eseményeinek a szervezésében, például elsőáldozásra felkészítésben, táborok szervezésében is. Sajnos az utóbbi pár évben betegség és a kisgyerekeimmel való foglalkozás miatt nem tudtam olyan intenzíven segíteni, mint korábban. Egyik kedvenc kikapcsolódásomat, az énekkart is szüneteltettem. Tavaly részt vettünk a tízpróbán, jövőre tervezzük, hogy elmegyünk a családi táborba is.

Bálint: A legkisebb lányunk, Rita szeret a nyári napközis táborba menni. Az elsőáldozók minitáborában is részt vett.

■ **Kriszti, te mint hitoktató, mennyire tudod a családban átadni a hitedet, az Istennel való fontos kapcsolatot?**

Kriszti: Közös próbálunk fejlődni, bár néha vannak hullámvölgyek is. A Jóisten mindig tanít bennünket, például mikor az életem egy részében komoly betegsémem volt, az egész család többet imádkozott. Amit kialakítottunk, hogy minden vasárnap este együtt imádkozunk a papokért, a családjukért vagy az aktuális helyzetekért. Bálint: Örülünk, hogy ilyen eseményekben gazdag, családi légkörű plébánia közösséghez is tartozhatunk.

M. E.

A SZENTKORONATANRÓL

Szent István királyunkra, az államalapítás ünnepére, valamint Magyarország Szűz Máriának történő felajánlására emlékezve időszerű, hogy – a teljesség igénye nélkül – magyarságunknak a világon egyedül álló közjogi alapdoktrínájáról, a Magyar Szentkoronatanról, a Magyar Szentkorona közjogi jelentőségéről néhány szó essék. Jóllehet a Szentkoronát napjainkban a Parlamentben őrzik, az ehhez kapcsolódó, rendkívül magasszintű eszmerendszer méltatlanul feledésbe merült.

Mindenekelőtt fontos leszögezni, hogy a Szentkorona nem csupán egy nevezetes ékszer. A Szentkorona egy olyan szakrális tárgy – és egyben jogi személy is –, amely egyszerre sajátosan magyar és ugyanakkor európai is, továbbá egyidejűleg testesít meg közjogi hagyományőrzést és modern állameszmét, önmagában hordozza a „pogány” magyarság hatalomeszméjének a kereszténységgel is összeegyeztethető gyökereit, ötvözve azokat a feudális Európa állameszményének tanaiival, és legfőképpen – ha ki nem üresítették volna – a „felvilágosult”, szekularizálódott közjogi gondolkodás is hasznosítani tudta volna ezeket az eszmei vívmányokat.

A Szentkoronatan kikristályosodásának első állomása az a momentum, amikor Szent István Szűz Mária oltalmába ajánlja Magyarországot és magát a Szentkoronát. Ez a felajánlás a maga korában nem volt

egyedi. Létezett ugyanis egy adománylevél, amellyel Róma városát Szent Péter apostol örökségének (hereditásának) nyilvánították. Ebben az eszmei vonulatba illeszkedik bele a Szent István-i felajánlás is. Ugyancsak ez a felajánlás ruházta fel jogi személyiséggel a Szentkoronát, mint szakrális tárgyat

is. A Szűz Máriának történő felajánlásból következően a Szentkorona legfőbb államhatalmi tényezővé válása, szuverenitása tehát Máriától eredeztethető, amely átmenti az ősmagyar Boldogasszony-hagyományt, ugyanakkor problémamentesen illeszkedik abba a Szent Ágoston, majd később Aquinoi Szent Tamás által kimunkált keresztény állameszménybe is, amely szerint a földi ál-

lamoknak hierarchikusan alárendelve kell lenniük Isten Országának, vagyis a földi törvények kizárólag akkor helyesek, ha hierarchikusan illeszkednek az Isteni Törvények szellemiségébe. Ebből következően tehát nem a mindenkori király az államhatalom kizárólagos gyakorlója, hanem a legfőbb állami szuverén maga a Korona. A király pusztán a Korona – mint közjogi jogi személy – tagjaként és nevében, cselekszik az Isteni Törvények, vagyis a tízparancsolat szellemiségében. *(Folytatjuk!)*

Felhasznált irodalom: A Magyar Szentkorona és a Szentkoronatan az ezredfordulón. (szerk.: Tóth Zoltán József, Szent István Társulat, Budapest, 1999)

T. L. Cs.



LEZÁRTUK AZ ÜNNEPI ÉVET

Augusztus 20-án ünnepeltük templomunk felszentelésének 81. évfordulóját, mellyel véget ért a 80. évforduló ünnepségsorozata. A 10 órai ünnepi szentmisét *Tampu-Ababei József*, a Főplébánia plébánosa celebrálta, emlékezetes szentbeszédében többek között rávilágított Szent István király Intelmeinek jelen korunkban való érvényességére is.

Jónéhány éve szép színfoltja a templombúcsús szentmiséknek egy idős házaspár házassági évfordulója: *Engel Erzsébet* és *Csürke Károly*, akik gyermekként tanúi voltak a szemeretelepi templom felszentelésének 1949. augusztus 20-án itt esküdtek örök hűséget egymásnak, azaz bármily hihetetlen, immár a 70. házassági évfordulójuk alkalmából köszönhatték őket a családtagok, ismerősök és ismeretlenek.





ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **id. Mészáros Tibor**

születési év: 1934

temetés ideje: 2019. június 21.

† **ifj. Mészáros Tibor**

születési év: 1964

temetés ideje: 2019. június 21.

† **Nánási Sándor**

születési év: 1941

temetés ideje: 2019. június 28.

† **Koncz József**

születési év: 1939

temetés ideje: 2019. július 26.

† **Tallárom Mihály**

születési év: 1940

temetés ideje: 2019. július 30.

† **Nemcsics Antal**

születési év: 1927

temetés ideje: 2019. július 31.

† **Némethné Bíró Klára**

születési év: 1966

temetés ideje: 2019. augusztus 16.

† **Kuli Istvánné (Fodor Ilona)**

születési év: 1945

temetés ideje: 2019. augusztus 23.

† **Törökné Antal Erzsébet Klára**

születési év: 1959

temetés ideje: 2019. augusztus 27.

A szentmise után közösségi programokkal és közös ebéddel ünnepeltünk: a templomkertben *Szále Kata* vezényelt a kisgyermekes családoknak vidám sportos versenyt, *Zsolnay Orsi* kézművesfoglalkozást tartott a gyerekeknek, míg az idősebbek bent a templomban beszélgettek a templomunk első 80 évének történetéből *Megszólított múlt* címmel megjelent könyvről. A jóízűen elfogyasztott közös ebéd – *Szegedi Kati* és *Víg Márti* „mesterműve” – és baráti beszélgetések után vetítéssel zárult a program: Mahi atyának az elmúlt ünnepi év programjaiból készített fotóösszeállítását nézhettük meg a nagy melegben is kitartó érdeklődők.

Hálásan köszönjük mindazok munkáját, akik részt vettek és segítettek templomunk búcsújának a megünneplésében. **M. P.**





HÁZI PRAKTIKÁK

ITT VAN AZ ŐSZ...

Még melegek a nappalok, de már szemmel láthatóan korábban sötétedik. Kezdődik a szüret, lassan üvegbe kerül az összes gyümölcs, savanyúságnak való. A korán sötétedő őszi napokra pedig jó kis családi munka a diótörés és pucolás, közben pedig beszélgetéssel, anekdotázgatással gyorsan elröpül az idő.

„Azt fütyüli a rigó, megérett már a dió.

Le kell verni mind a fáról.

Öregapó diót zsákol.

Hív anyóka. Jó ebéd lesz.

Gőzölög a diós rétes.”

(Galambosi László: Dió)

A mai alkalommal egy nem csak a balkáni országokban kedvelt süteményt jegyezk

le, amit egy nagyon kedves, Zentáról származó ismerősimtól kaptam, nála kóstoltam meg. Így készül ez náluk otthon.

BAKLAVA

Hozzávalók: egy-két zacskó leveles rétes-tészta, 500 g margarin, 40-60 dkg darált dió, cukor, víz

A margarint felolvasztjuk egy edényben. Egy tepsibe szárazon 2-3 réteslapot teszünk, majd az olvasztott margarin egy részével meglocsoljuk. Megszórjuk cukrozott darált dióval, majd erre újabb réteslapokat teszünk, és újra meglocsoljuk margarinnal, majd folytatjuk majdnem a tepsi magasságáig, amit két-három réteslappal zárunk. A végén felvágjuk háromszögekre. Minden vágatba olvasztott margarint locsolunk, és előmelegített sütőben 180-200 fokon aranybarnára sütjük. Eközben elkészítjük a cukorszirupot: egy liter forrásban lévő vízben 80 dkg cukrot, vagy 8 dl vízben 60 dkg cukrot oldunk fel, majd a kisült sütire forrón ráöntjük, letakarjuk, és 15 percig várunk, amíg az beszívja.

A kellemes családi beszélgetések mellé jó étvágyat kívánok:

K. L. M.



HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **szeptember 6. péntek:** a hónap első péntekje. 18 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;

■ **szeptember 7. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzért imádkozunk, 18 órától szentmise lesz;

■ **szeptember 23. hétfő:** szentségimádási nap 7–21 óráig;

■ **október 4. péntek:** első péntek, 18 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;

■ **október 5. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzért imádkozunk, 18 órától szentmise lesz;

■ **október 8. kedd:** Magyarok Nagyasszonya Főünnep, ünnepi szentmisénket 18 órától mondjuk;

■ **október 20. vasárnap:** missziós vasárnap;

■ **október 21. hétfő:** szentségimádási nap 7–21 óráig;

■ **november 1. péntek:** Mindenszentek – parancsolt ünnep, szentmiséket 9:30 és 18 órai kezdettel tartunk, a szentmisék után megemlékezünk elhunytjainkról;

■ **november 2. szombat:** Halottak napja – az elhunytakért a szentmise 18 órakor lesz, melynek végén elimádkozzuk a halottak napi esti dicséretet;

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Derzsi-Pap Csilla (D-P. Cs.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.),
Maros Pál (M. P.), Molnár Enikő (M. E.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.),
Szegedi Katalin (Sz. K.), Tóthné Lakatos Csilla (T. L. Cs.)
és még sokan mások

Fotók:

Knábné Lakatos Marianna, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.semere-plebania.hu

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☞ **Erőss Emőke és Kovács Dávid** –
2019. augusztus 10.

KERESZTELŐK

☞ **Takács Renáta Liliána**
születési dátum: 2018. november 7.
keresztelés ideje: 2019. június 9.

☞ **Rácz Endre Gábor**
születési dátum: 1973. december 16.
keresztelés ideje: 2019. június 15.

☞ **Pál Petra**
születési dátum: 2018. április 21.
keresztelés ideje: 2019. június 30.

☞ **Murai Bella**
születési dátum: 2018. augusztus 13.
keresztelés ideje: 2019. augusztus 11.

☞ **Bálint Kornél**
születési dátum: 2017. november 1.
keresztelés ideje: 2019. augusztus 18.

☞ **Mató Mátyás József**
születési dátum: 2018. október 31.
keresztelés ideje: 2019. augusztus 18.

■ **november 18. hétfő:** szentségimádási nap 7–21 óráig.

HIRDETÉSEK

■ Az egyházközségi hozzájárulást a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni.

■ Szeptemberben megkezdődnek a plébániai hittanórák, valamint elindulnak a különféle plébániai közösségek havi rendszerességgel megtartott összejövetelei is. Kérjük a kedves Testvéreket, hogy figyeljék a hirdetéseket, illetve tájékozódjanak folyamatosan a honlapról!